

Maria del Mar Bonet, adesiara

Jordi García-Soler

Amb el títol d'*Adesiara*, Maria del Mar Bonet torna a cantar a la barcelonina plaça del Rei, a tocar del Saló del Tinell i en un dels paratges més bells i entranyables del nostre Barri Gòtic. Són ja molts els anys que la cantautora mallorquina fa els seus recitals en aquell indret –si no vaig errat, ho ha fet ja onze vegades– amb alguna petita i obligada interrupció imposada mancomunadament per l'autoritat competent i les pressions d'alguns veïns prou sorollosos. I no crec que exageri si dic que algunes de les millors actuacions que he pogut veure de Maria del Mar Bonet –i n'he vist una quantitat notable, a Catalunya, arreu d'Espanya i fins i tot a l'estranger– han estat precisament a la barcelonina plaça del Rei, escenari idoni per l'expressió lliure i pura de la musicalitat que l'artista mallorquina traspua amb gran sensibilitat.

Maria del Mar Bonet ja fa més de 20 anys que canta. Ho fa amb el mateix entusiasme amb què va començar a fer-ho, de la mà del seu germà Joan Ramon i sota el mestratge d'Els Setze Jutges, als quals es va integrar immediatament, en la mateixa tongada en què ho van fer dues personalitats artístiques i humanes tan interessants com Lluís Llach i Rafael Subirachs. Però, a més d'aquell natural entusiasme juvenil, Maria del Mar ens ofereix maduresa. La maduresa d'una professional d'allò més exigent amb ella mateixa. La maduresa de la poadora constant en el bo i millor de la tradició musical mediterrània. La maduresa de qui ha après amb rigor a emprar els mots amb art. La maduresa, en definitiva, d'una autèntica gran cantautora, d'una de les millors veus de la cançó popular internacional.

Escric aquest article sense haver vist encara cap dels recitals de Maria del Mar Bonet a la plaça del Rei, poques hores abans que comencin aquestes actuacions, i ho faig amb la clara voluntat d'incitar els lectors a assistir-hi i participar-hi. Perquè els recitals de la cantant mallorquina en aquest paratge requereixen una certa disposició d'ànim per part del públic, un interès clar per participar en un espectacle que esdevé un diàleg, una comunicació interpersonal i col·lectiva. Maria del Mar Bonet, que com ja he deixat escrit és molt exigent amb ella mateixa, és també força exigent amb el seu públic, a qui no permet adoptar una actitud merament passiva i exigeix una participació intel·ligent en l'espectacle. Perquè com més va a les actuacions de Maria del Mar Bonet, sense renunciar a una aparent simplicitat expressiva, són autèntics espectacles que vessen espectacularitat creativa, autèntica comunicació musical i poètica.

Pels qui sincerament creiem en l'existència d'una sensibilitat mediterrània comuna, l'expressió de Maria del Mar Bonet és una confirmació rotunda de les nostres creences. En la seva veu i de la seva mà retrobem, adesiara, l'expressió de tota la Mediterrània, una expressió viva i genuïna, plena de matisos i carregada de ressonàncies màgiques. Una expressió que, com la mateixa Mediterrània, és oberta a les influències més diverses. Per això ara, al començament de l'estiu i fidel a una cita que hauria de ser eterna, Maria del Mar Bonet torna a la barcelonina plaça del Rei, a cantar les seves velles i noves cançons que expressen la seva fidelitat irrenunciable a ella mateixa i a tota una sensibilitat compartida per milions de persones. ■

Article de J. Garcia-Soler sobre el recital de Maria del Mar Bonet a la Plaça del Rei, publicat a El Diari de Barcelona el 5 de juliol del 1991.

Artículo de J. Garcia-Soler sobre el recital de Maria del Mar Bonet en la Plaça del Rei, publicado en El Diari de Barcelona el 5 de julio de 1991.

J. Garcia-Soler's press article on the recital of Maria del Mar Bonet at the Plaça del Rei, published the 5th July 1991, El Diari de Barcelona journal.